

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

R. G.

bytem ...

zastoupený advokátem JUDr. Ing. Šimonem Petákem, Ph.D.,
LL.M.

proti

sídlem V Kolšovně 3, Praha 1

žalovanému

Ministerstvo zemědělství

sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2019, č. j. 18761/2019-MZE-14113,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o zastavení sporného řízení ve věci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR ze dne 24. 1. 2012 (dále jen „veřejnoprávní smlouva“) uzavřené mezi žalobcem a Státním zemědělským intervenčním fondem (dále jen „SZIF“), z důvodu zjevné nepřipustnosti návrhu na zahájení sporného řízení dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Dne 14. 6. 2011 podal žalobce žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova (dále jen „PRV“) s registračním číslem 11/013/3110a/342/000377, na projekt s názvem Stolařství (dále jen „projekt“). Žalobce podepsal dne 24. 1. 2012 veřejnoprávní smlouvu, kterou se zavázal k plnění Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty PRV na období 2007-2013, opatření III.1.1 Diverzifikace činností nezemědělské povahy, záměru a), platných pro 13. kolo příjmu žádostí (dále jen „pravidla“).
4. Žalobce požádal dne 29. 5. 2013 o proplacení dotace. Této žádosti bylo vyhověno a dotace ve výši 5 300 000 Kč byla žalobci dne 4. 11. 2013 vyplacena.
5. SZIF zaslal žalobci dne 6. 2. 2018 oznámení o ukončení administrace žádosti o dotaci z PRV, č. j. SZIF/2018/0119729 (dále jen „oznámení“), kterým žalobci sdělil, že následnou kontrolou provedenou pracovníky SZIF dne 21. 7. 2016 v místě realizace projektu a na základě dodatečného kontrolního šetření provedeného dne 23. 8. 2016 (protokol o kontrole č. 22101480, č. j. SZIF/2016/0595254) bylo zjištěno porušení kapitoly 8, bodu 4 pravidel, tj. projekt musí splňovat účel a rozsah opatření/záměru, jinak nastává sankce „C“.
6. Žalobce podal dne 13. 2. 2019 návrh na zahájení sporného řízení dle § 141 správního řádu, v němž požadoval, aby žalovaný zrušil oznámení ze dne 6. 2. 2018. Žalovaný vydal dne 21. 2. 2019 rozhodnutí, č. j. 11087/2019-MZE-14113, kterým sporné řízení zastavil z důvodu podání návrhu na zahájení sporného řízení až po proplacení dotace. V návaznosti na to bylo dne 19. 3. 2019 oznámením SZIF, č. j. SZIF/2019/0225427, zahájeno řízení o vrácení dotace.
7. Žalobce doručil dne 1. 4. 2019 žalovanému další návrh na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy. Žalobce požadoval vydání předběžného opatření, které by SZIF uložilo povinnost přerušit řízení o vrácení dotace, a dále žádal zrušení oznámení o zahájení řízení o vrácení dotace a zastavení tohoto řízení. Žalobce nesouhlasil se závěrem SZIF ohledně porušení pravidel, ani s dřívějším zastavením sporného řízení. Žalobce poukázal na rozhodnutí ze dne 31. 8. 2015, č. j. 42795/2015-MZE-14113, z něhož dovodil, že žalovaný ve sporném řízení rozhodoval o návrzích týkajících se již vyplacených dotací. Žalobce měl též za to, že dle čl. 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1306/2013 (dále jen „nařízení“) došlo k zániku práva SZIF zahájit řízení o vrácení dotace.
8. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým dospěl k závěru, že předmětem návrhu na zahájení sporného řízení je proplacená dotace. Pokud již došlo k vyplacení dotace, není vedení sporného řízení dle § 141 správního řádu možné, protože se užije zvláštní právní úprava § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu

(dále jen „zákon o SZIF“). Obdobně judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 5. 2016, č. j. 10 As 177/2016-46.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že s žalobcem nebylo zacházeno nerovně, protože rozhodnutí ze dne 31. 8. 2015, č. j. 42795/2015-MZE-14113, se netýkalo konečného vyplacení dotace, protože bylo v dané věci sporné řízení přípustné.
10. Žalovaný doplnil, že před podáním návrhu na zahájení sporného řízení (1. 4. 2019) došlo dne 19. 3. 2019 k zahájení řízení o vrácení dotace. Řízení o vrácení dotace tak představuje důvod pro zastavení sporného řízení dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu pro překážku litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu.
11. Žalovaný uzavřel, že žalobce může uplatnit veškeré své námitky uvedené v návrhu na zahájení sporného řízení v rámci řízení o vrácení dotace.

II.

Argumentace účastníků

12. Žalobce v žalobě vznesl šest žalobních bodů:

1) Napadené rozhodnutí je nicotné dle § 77 odst. 2 správního řádu, protože jeho výrok je neuskutečnitelný. Řízení o návrhu navrhovatele na zahájení sporného řízení, tedy jakési předběžné řízení před samotným sporným řízením, nemá právní podklad, žalovaný jej nemohl zahájit, ani zastavit.

2) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se žalovaný při odůvodnění speciality spokojil s odkazem na § 11a zákona o SZIF, který má údajně být speciální právní úpravou k § 141 správního řádu. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 10 As 177/2016-46, který se však zabýval jinou situací, dle jiného zákona. Žalovaný analogické užití judikatury nijak nezdůvodnil.

3) Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na trvající překážku zahájení řízení, pak ve vztahu k důvodům pro zastavení řízení nešlo o důvod „nadto“, ale „vedle toho“ dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, proto měl být tento důvod uveden ve výroku. Odůvodnění neodpovídá výroku, napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

4) O překážku litispendence se nejednalo, jelikož předmětem řízení o vrácení dotace je vymožení vyplacení dotace, zatímco předmětem sporného řízení je spor z veřejnoprávní smlouvy. Není naplněna dikce § 48 odst. 1 správního řádu, jedno řízení je vedeno z moci úřední, druhé na návrh žalobce (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 139/2012-58).

5) Znění § 11a zákona o SZIF nevylučuje užití § 141 správního řádu. Kdyby zákonodárce chtěl založit poměr speciality, výslovně by tak stanovil. Veškerá řízení a postupy předcházející podání návrhu na zahájení sporného řízení nejsou speciální úpravou vylučující sporné řízení dle správního řádu. Žalovaný zastává nesmyslnou konstrukci, která vede k tomu, že ochrana stran veřejnoprávní smlouvy ve sporném řízení je možná pouze v mezidobí od uzavření smlouvy do proplacení dotace. V tomto časovém úseku je však vznik sporu věcí výjimečnou. Postup žalovaného tak zkracuje právo žalobce na obranu po vyplacení dotace tím, že mu upírá jednu procesní cestu obhajoby.

6) Napadené rozhodnutí je v rozporu s dosavadní praxí žalovaného, který v obdobné věci (rozhodnutí ze dne 31. 8. 2015, č. j. 42795/2015-MZE-14113) návrh celý zamítl, tj. žalovaný posuzoval jak vyplacenou, tak nevyplacenou část dotace. Posuzovaná sankce se týkala dotace jako celku, její případné zrušení by mělo vliv i na proplacenou část dotace. Žalovaný přijal řešení, které vyvolává nerovnost mezi příjemcem dotace, kterému ještě nebyla celá částka dotace proplacena a který má tedy možnost se bránit ve sporném řízení, a příjemcem dotace, kterému již byla dotace proplacena. Žalovaný svévolně změnil svou praxi, čímž se dopustil porušení zásady rovného zacházení dle § 7 správního řádu.

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Ustanovení § 11a zákona o SZIF obsahuje samostatnou úpravu pro vrácení dotace, příjemce dotace má v jejím rámci možnost plně uplatnit svá práva. Neodpovídalo by předpokladu rozumného zákonodárce, aby bylo možné současně o téže věci vést sporné řízení a řízení o vrácení dotace. Řízení o vrácení dotace je navíc pro žalobce příznivější s ohledem na zásadu vyšetřovací dle § 3 a § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, a je dvoustupňové. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
14. Žalobce v replice uvedl, že pokud žalovaný napadené rozhodnutí opřel o předpoklad rozumného zákonodárce, měl to uvést již v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Výhodnost obrany není při vyloučení sporného řízení rozhodná, je věcí žalobce, který právní prostředek obrany si zvolí. Dle žalobce je spolehlivé zjištění skutkového stavu dle § 3 správního řádu podmínkou řádného vedení sporného řízení.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
16. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
17. **Ad 1)** Podle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.
18. Žalobce namítal nicotnost napadeného rozhodnutí dle § 77 odst. 2 správního řádu pro neuskutečnitelnost jeho výroku. Řízení o návrhu navrhovatele na zahájení sporného řízení, tedy jakési předběžné řízení před samotným sporným řízením, nemá právní podklad, žalovaný jej nemohl zahájit, ani zastavit.
19. Nicotnost správního rozhodnutí vymezil Ústavní soud v nálezu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. IV. ÚS 1463/09, bod 22: „*Právní věda považuje za nicotný správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence právního podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu*

způsobující bezobsažnost, požadavek trestného nebo jinak nemožného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či vnitřní rozpornost a neexistence vůle [...].“

20. Nicotnost je tedy způsobena mj. neexistencí právního podkladu nebo právní či faktickou neuskutečnitelností rozhodnutí.
21. Žalovaný v jediném výroku napadeného rozhodnutí rozhodl „podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu v řízení dle § 141 správního řádu, ve sporu zahájeném na návrh Ing. Radka Geletiče [...], ve věci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova [...], takto: řízení o návrhu navrhovatele na zahájení sporného řízení podle § 141 správního řádu z dohody o poskytnutí dotace z PRV uzavřené dne 24. 1. 2012 na projekt reg. č. 11/013/3110a/342/000377 se zastavuje, neboť návrh na zahájení sporného řízení je zjevně právně nepřipustný.“
22. Ačkoli sousloví „řízení o návrhu navrhovatele na zahájení sporného řízení“ není vhodně zvoleno a srozumitelnější by bylo konstatování, že se sporné řízení z dohody o poskytnutí dotace zastavuje, nedosahuje tento formální nedostatek intenzity působící nicotnost napadeného rozhodnutí.
23. Z návětí výroku je zřejmé, že žalovaný rozhodoval na základě § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu a činil tak ve sporném řízení, jež bylo zahájeno na návrh žalobce. Právní podklad rozhodnutí je tedy uveden a žalovaný nezpochybňuje, že sporné řízení bylo již zahájeno doručením návrhu. Výše citované sousloví tak nepřipouští jiný výklad než ten, který směřuje k zastavení konkrétního probíhajícího sporného řízení. Nejedná se o jakési předběžné řízení, jak namítá žalobce, v němž by žalovaný svévolně rozhodoval o tom, zda je návrh žalobce vůbec způsobilý sporné řízení zahájit. Napadené rozhodnutí je právně uskutečnitelné, neboť nic nebrání tomu, aby bylo probíhající sporné řízení následně zastaveno.
24. Městský soud proto této námitce nevyhověl.
25. **Ad 2)** Žalobce měl za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se žalovaný při odůvodnění speciality spokojil s odkazem na § 11a zákona o SZIF. Žalovaný též odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 10 As 177/2016-46, který se však dle žalobce zabýval jinou situací, dle jiného zákona. Žalovaný analogické užití judikatury nijak nezdůvodnil.
26. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
27. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že došlo-li již k proplacení finančních prostředků, uplatní se nikoli postup podle § 141 správního řádu, ale speciální právní úprava obsažená v § 11a zákona o SZIF, tedy řízení o vrácení dotace. Žalovaný svou úvahu podložil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 10 As 177/2014-46, který vyhodnotil jako obdobný s posuzovanou situací.

28. Městský soud považuje toto odůvodnění za dostatečné, protože žalovaný uvedl důvod použití zvláštní právní úpravy (dotace byla v okamžiku zahájení sporného řízení již vyplacena), a tuto úvahu dále podpořil odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
29. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
30. **Ad 3)** Žalobce byl přesvědčen, že pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na překážku zahájení řízení, pak ve vztahu k důvodům pro zastavení řízení nešlo o důvod „nadto“, ale „vedle toho“ dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, proto měl být tento důvod uveden ve výroku. Odůvodnění neodpovídá výroku, napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
31. Použití slova „nadto“ znamená, že následná úvaha je činěna nad rámec nosných důvodů rozhodnutí (tzv. *obiter dictum*), s cílem tyto důvody podpořit. Tato dodatečná argumentace však není autoritativní, nemá odraz ve výroci správního rozhodnutí. Kdyby ve správním rozhodnutí tato úvaha chyběla, nic by to na zákonnosti jeho výroku neměnilo.
32. Ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žalovaný rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, což plně odpovídá odůvodnění napadeného rozhodnutí. K zastavení správního řízení navíc postačuje naplnění byť jen jednoho z důvodů dle § 66 správního řádu. V takovém případě není možné napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
33. Městský soud žalobní námitce nepřisvědčil.
34. **Ad 4)** Podle § 48 odst. 1 správního řádu brání zahájení řízení u některého správního orgánu tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.
35. Žalobce byl přesvědčen, že se nejednalo o překážku litispendence, jelikož předmětem řízení o vrácení dotace je vymožení vyplacené dotace, zatímco předmětem sporného řízení je spor z veřejnoprávní smlouvy. Není naplněna dikce § 48 odst. 1 správního řádu, jedno řízení je vedeno z moci úřední, druhé na návrh žalobce (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 139/2012-58).
36. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že byl dán důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, protože před podáním návrhu na zahájení sporného řízení došlo k zahájení řízení o vrácení dotace.
37. Tento závěr neobstojí, neboť překážka litispendence je dle § 48 odst. 1 správního řádu založena, pokud bylo o téže věci z téhož důvodu zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Řízení zahájené na žádost (sporné řízení) a řízení zahájené z moci úřední (řízení o vrácení dotace) jsou sice řízeními v téže věci, nejsou ale vedena z téhož důvodu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2013, č. j. 6 Ads 139/2012 – 58). Předstih jednoho před druhým proto nezakládá překážku věci zahájené.
38. Městský soud však dodává, že toto pochybení nepůsobí nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nejedná se o vadu odůvodnění výroku napadeného rozhodnutí. Výrok je založen na zjevné právní nepřípustnosti návrhu na zahájení řízení, nikoli na překážce litispendence. Není cílem správního soudnictví (§ 2 soudního řádu správního) rušit správní rozhodnutí pro vady odůvodnění, které nemají vliv na jednotlivé výroky rozhodnutí. Opačným postupem by docházelo ke zbytečnému prodlužování správního řízení a veřejným subjektivním právům žalobce by ochrana poskytnuta nebyla.

39. Městský soud proto žalobní námitku zamítl.
40. **Ad 5)** Podle § 141 odst. 1 správního řádu ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.
41. Podle § 11a odst. 1 zákona o SZIF v případě neoprávněné platby dotace kryté zcela nebo zčásti prostředky z rozpočtu Evropské unie postupuje Fond podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a podle tohoto zákona.
42. Podle čl. XI. bodu 4 veřejnoprávní smlouvy bude v případě nedodržení příslušných podmínek Pravidel nebo zjištění neoprávněného čerpání dotace zahájeno vymáhání dlužné částky a případného penále v souladu s platnou právní úpravou zákona o SZIF.
43. Dle žalobce znění § 11a zákona o SZIF nevylučuje užití § 141 správního řádu. Veškerá řízení a postupy předcházející podání návrhu na zahájení sporného řízení nejsou speciální úpravou vylučující sporné řízení dle správního řádu. Žalovaný zastává nesmyslnou konstrukci, která vede k tomu, že ochrana stran veřejnoprávní smlouvy ve sporném řízení je možná pouze v mezidobí od uzavření smlouvy do proplacení dotace. Postup žalovaného tak zkracuje právo žalobce na obranu po vyplacení dotace tím, že mu upírá jednu procesní cestu obhajoby.
44. Obecně dle § 141 správního řádu platí, že spory z veřejnoprávních smluv správní orgán řeší ve sporném řízení. Ustanovení § 11a odst. 1 zákona o SZIF však výslovně určuje, že v případě neoprávněné platby dotace postupuje správní orgán podle zákona o SZIF, tj. zahájí řízení o vrácení dotace. Ke shodnému závěru dospěl Městský soud v rozsudku ze dne 14. 6. 2019, č. j. 6 A 73/2018 – 36, bod 12: „[...] Pokud tedy žalobce tuto skutečnost sdělil a na jejím základě byla dotace proplacena, a následně bylo zjištěno, že toto čestné prohlášení bylo v rozporu se skutečností, je namístě postup podle ust. § 11a zákona.“
45. Žalobci byla dotace vyplacena dne 4. 11. 2013, následně byl oznámením ze dne 6. 2. 2018 vyrozuměn o zjištěném porušení pravidel pro poskytnutí dotace a dne 19. 3. 2019 bylo v této věci správním orgánem zahájeno řízení o vrácení dotace. Takový postup odpovídá povinnosti stanovené v § 11a odst. 1 zákona o SZIF a čl. XI. bodu 4 veřejnoprávní smlouvy.
46. Žalobce předmětem sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy míní učinit otázku, zda byla pravidla pro poskytnutí dotace porušena. Předmětem řízení o vrácení vyplacené dotace je však právě posuzování, zdali byla pravidla pro poskytnutí dotace porušena. Žalobce tak není zkrácen na svém veřejném subjektivním právu namítat rozhodné skutečnosti tím, že sporné řízení bylo v případě již vyplacené dotace zastaveno a ve věci bylo zahájeno řízení o vrácení dotace. Svou obranu může plně uplatnit v řízení o vrácení vyplacené dotace.
47. Městský soud se ani nedomnívá, že by šlo o nesmyslnou konstrukci žalovaného, jak tvrdí žalobce. Kdyby nebyl souběh sporného řízení a řízení o vrácení dotace vyloučen, mohlo by v konkrétním případě dojít k přijetí dvou rozdílných rozhodnutí v téže věci, což je z hlediska předvídatelnosti rozhodování veřejné správy nepřijatelné. Posuzování oprávněnosti vratky dotace totiž není předběžnou otázkou ve smyslu § 57 odst. 1 správního řádu, na jejíž vyřešení ve sporném řízení by musel správní orgán zahajující řízení dle § 11a zákona o SZIF čekat.

48. Soud tedy souhlasí se závěrem žalovaného, že po vyplacení dotace již není na místě vést sporné řízení týkající se vrácení již vyplacené dotace. Nesouhlas příjemce dotace s navrácením dotace je řešen v rámci řízení o navrácení dotace.
49. Městský soud tomuto žalobnímu bodu nevyhověl.
50. **Ad 6)** Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
51. Žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je v rozporu s dosavadní praxí žalovaného, který v obdobné věci (rozhodnutí ze dne 31. 8. 2015, č. j. 42795/2015-MZE-14113) návrh celý zamítl, tj. žalovaný posuzoval jak vyplacenou, tak nevyplacenou část dotace. Posuzovaná sankce se týkala dotace jako celku, její případné zrušení by mělo vliv i na proplacenou část dotace. Žalovaný svévolně změnil svou praxi, čímž se dopustil porušení zásady rovného zacházení dle § 7 správního řádu.
52. Je tedy otázkou, zdali se případ žalobce podobá případu posuzovanému v rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. 42795/2015-MZE-14113, kterým bylo rozhodnuto ve sporném řízení.
53. Na straně 9 citovaného rozhodnutí je uvedeno, že žadatelem o dotaci byla obec Bukovice, a proto bylo možné dle PRV projekt financovat průběžně, tj. poskytnout jednu průběžnou platbu do výše 50% plánovaných výdajů. Obec Bukovice požádala 7. 6. 2013 o průběžnou platbu ve výši 1 391 826 Kč a této žádosti bylo vyhověno. Žádost o proplacení konečné platby ve výši 1 359 674 Kč byla podána dne 23. 5. 2014 a nebylo jí vyhověno s odkazem na výsledky kontroly faktického uskutečňování projektu. Na již vyplacenou část byla následně uplatněna vratka dle § 11a zákona o SZIF.
54. Z výše uvedeného vyplývá, že nešlo o podobné případy, protože ve věci obce Bukovice nebyla vyplacena celá dotace, ale pouze její část, zatímco v případě žalobce proběhlo vyplacení dotace vcelku. Sporné řízení se týkalo neproplacené dotace. O již vyplacené části dotace bylo s obcí Bukovice vedeno řízení o vrácení dotace dle § 11a zákona o SZIF.
55. Tímto postupem nevznikla nerovnost mezi osobou, které ještě celá částka dotace vyplacena nebyla a která se může bránit ve sporném řízení, a osobou, která se ve sporném řízení bránit nemůže. Žalobce se může bránit v řízení o vrácení dotace stejným způsobem, jakým by se mohl bránit ve sporném řízení. Právní řád žalobci nezaručuje možnost domoci se ochrany svých práv nejprve ve sporném řízení a poté znovu v řízení o vrácení dotace.
56. Městský soud má proto za to, že vydáním napadeného rozhodnutí nedošlo k porušení zásady rovnosti a ochrany legitimního očekávání.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
58. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2020

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.